

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **Kraj Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, Jihlava

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2024, č. j. MMR-55410/2023-26

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým nebylo vyhověno jeho námitkám proti Opatření řídicího orgánu Integrovaného regionálního operačního programu (dále též „poskytovatel dotace“ nebo „řídicí orgán“) ze dne 17. 5. 2023, kterým dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“) za porušení části II. odst. 3 Podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 29. 7. 2020, č. j. 41595/2020-55/1, ve znění pozdějších předpisů, nebyla k žádosti žalobce o platbu č. CZ.06.1.42/0.0/0.0/19_114/0012873/2023/001/POST (dále též „Žádost“) vyplacena část dotace ve výši 5 379 221,61 Kč (výrok I.), poskytnutá z Integrovaného i regionálního operačního programu (dále jen „IROP“) v rámci projektu s registračním číslem CZ.06.1.42/0.0/0.0./19_114/0012873 s názvem „II/353 Stáj – Zhoř, 1. stavba“. Stalo se tak na základě výsledku administrativního ověření Žádosti Centrem pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „Centrum“), které ve vztahu k IROP vykonává roli zprostředkujícího subjektu dle přímo použitelných předpisů EU, kdy bylo identifikováno porušení Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, vydání 1.13, platných od 15. 10. 2019 (dále též „Obecná pravidla“).
2. Dle Opatření došlo k porušení při zadávání veřejné zakázky označené v systému MS 2014 číslem 0001 s názvem „II/353 Stáj – Zhoř, 1. stavba“ (dále též „veřejná zakázka“), kdy část výdajů nárokovaných v Žádosti nenaplňovala jednu ze základních podmínek způsobilosti výdaje ve smyslu kapitoly 10 Obecných pravidel, a to podmínku přiměřenosti výdaje, která je součástí tzv. pravidel 3E (výdaj musí být hospodárný, účelný a efektivní a jeho výše musí odpovídat cenám v místě a čase obvyklým).
3. Tohoto pochybení se měl žalobce dopustit tím, že ze zadávacího řízení vyloučil dodavatele Metrostav Infrastructure a. s. (dále též „vyloučený dodavatel“ nebo „Metrostav“), který podal nejlevnější nabídku, aniž by v rámci výzvy k součinnosti před podpisem smlouvy dle § 122 odst. 3 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění k 15. 7. 2023 (dále jen „ZZVZ“) vůči vyloučenému dodavateli v souladu s § 46 odst. 1 ZZVZ učinil opakovanou výzvu k předložení dokumentů poté, co původní lhůta uplynula, a ani poté, co obdržel veškeré požadované doklady v příloze námitek proti vyloučení Metrostav, neprovedl nápravná opatření v podobě zrušení rozhodnutí o vyloučení Metrostav, kdy podaným námitkám nevyhověl.
4. Přičemž konkrétní cenový rozdíl mezi nabídkovou cenou na předmět celé zakázky (tj. dvou staveb, složených z 1. stavby, která jediná byla předmětem tohoto správního i soudního řízení a dále i ze 2. stavby) navrženou Metrostavem a nabídkovou cenou druhého v pořadí z dodavatelů – společníci společnosti EC Stáj-Zhoř, Eurovia CS, a. s. a COLAS CZ a. s. (dále též „vybraný dodavatel“ nebo „EC Stáj – Zhoř“), se kterým byla uzavřena smlouva připadající na část stavby II/353 Stáj – Zhoř, 1. stavba, činila částku 11 581 795,3 Kč. Nicméně v rámci projektu 1. stavby byly způsobilými výdaji toliko výdaje na stavební objekt SO 000 [zde činila nabídková cena Metrostavu dílčí částku 113 577,25 Kč a nabídková cena EC Stáj - Zhoř dílčí částku 139 983,71 Kč]; dále na stavební objekt SO 101 [zde činila nabídková cena Metrostavu dílčí částku 74 805 060,10 Kč a nabídková cena EC Stáj - Zhoř dílčí částku 82 188 049,80 Kč], tj. rozdíl mezi dílčími nabídkovými cenami dotčených

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

dodavatelů, co do výše identifikovaného nezpůsobitelného výdaje činil 8 965 369,35 Kč vč. DPH (60% spolufinancování). Na základě administrativního ověření žádosti žalobce tak bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o snížení dotace žalobci na nevyplacenou částku ve výši 5 379 221,61 Kč.

II. Žaloba

5. Žalobce nesouhlasil se závěry žalovaného, že měl postupovat podle § 122 odst. 6 ZZVZ a s tím souvisejícím závěrem, že měl zaslat opakovanou výzvu obdobným postupem jako podle § 46 odst. 1 téhož zákona, resp. že mohl zmeškání lhůty k předložení dokladů vyloučenému dodavateli Metrostav prominout. Žalobce k tomu poukázal na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ve věci sp. zn. ÚOHS-S0213/2021/VZ (dále též „rozhodnutí ÚOHS“), a z jeho bodu 102 citoval. Podle žalobce z jeho textu vyplývá povinnost zadavatele podle § 122 odst. 7 ZZVZ účastníka ze zadávacího řízení vyloučit, jinak by zadavatel postupoval v rozporu se zákonem. Výklad žalovaného učiněný v rozporu se závěry rozhodnutí ÚOHS, jako aktivně legitimovaného státního orgánu, označil za nezákonný. K tomu žalobce dále poukázal na základní principy a fungování právního státu, zejména zásadu legitimního očekávání s tím, že žalovaný, jako vrcholný státní orgán na úseku správy dotací, nerespektoval závěry státního orgánu k tomu ze zákona pro oblast veřejných zakázek určenému. Uvedené nemůže zvrátit ani tvrzení žalovaného, že závěr o nevyplacení části dotace učinil nikoli z titulu porušení ZZVZ, ale pro nedodržení principů 3E. Závěry o nedodržení principů 3E a tím porušení zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě (dále jen „zákon o finanční kontrole“) a Obecných pravidel totiž učinil žalovaný jako příčinný následek výkladu ZZVZ, který je v přímém rozporu se závěry rozhodnutí ÚOHS.
6. Žalobce považoval za nesporné, že pokud jsou posouzení, úvahy či závěry chybné a v rozporu se zákonem, nemohou z nich být učiněna posouzení, úvahy či závěry relevantní. Pokud tedy byl podle opakovaných závěrů v rozhodnutí ÚOHS žalobce povinen účastníka řízení vyloučit, jsou spekulace o ekonomických aspektech jeho nabídky zcela bezpředmětné, neboť mu pravomocným vyloučením zaniklo účastenství v předmětné veřejné zakázce.
7. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný stručně shrnul skutkový stav a uvedl, že žaloba neobsahuje nové skutečnosti ani argumenty, se kterými by se již nevypořádal ve svém rozhodnutí.
9. K námitce nezákonnosti pro přímý rozpor se závěry rozhodnutí ÚOHS a porušení zásady legitimního očekávání žalobce odkázal na podrobné zdůvodnění zejména na straně 8 až 11 žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že žalobce vykládá rozhodnutí ÚOHS nesprávně. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobce mohl v souladu se ZZVZ dodavatele Metrostav vyloučit, a žalovaný nikdy netvrdil opak. Nepovažoval za překvapivé, že ÚOHS, jakožto orgán dohledu nad dodržováním pravidel stanovených ZZVZ, v postupu žalobce porušení ZZVZ neshledal. Nesouhlasil však s výkladem žalobce, že by v rozhodnutí ÚOHS byl jakkoli vyloučen postup žalobce, spočívající ve využití opakované výzvy k předložení dokladů nebo prominutí zmeškání lhůty k předložení podkladů. Nesvědčí tomu ani citace z rozhodnutí ÚOHS v žalobě. Takový závěr by ostatně odporoval dikci § 122 odst. 6 ZZVZ,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kteřý prostřednictvím odkazu na obdobné využití § 46 odst. 1 téhož zákona jednoznačně umožňoval zaslání opakované výzvy či dokonce prominutí zmeškání lhůty k předložení dokladů i v případě výzvy dle § 122 odst. 3 písm. a) ZZVZ. Těmito hypotetickými úkony zadavatele se však ÚOHS v předmětném rozhodnutí nezabývá, jelikož je zadavatel nevyužil a nemohly proto být předmětem přezkumu prováděného ÚOHS.

10. Žalovaný dále uvedl, že v pozici poskytovatele dotace dle vnitrostátních právních předpisů a řídicího orgánu ve smyslu čl. 96 odst. 5 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. 12. 2013 (dále jen „Obecné nařízení“) posuzuje dodržení dotačních pravidel. Mezi ně se kromě požadavků na dodržení právních předpisů (např. ZZVZ) při realizaci projektu řadí také požadavek na účelné, hospodárné a efektivní vynakládání dotačních prostředků, popsanych v obecné rovině v kapitole 10 Obecných pravidel, a ve vztahu k veřejným zakázkám také výslovně v kapitole 5.1 Obecných pravidel. Dodržení pravidel 3E nepochybně nemá přednost před aplikací ZZVZ či jiných právních předpisů, kterými je příjemce vázán. Jestliže však příslušná právní úprava poskytuje příjemci více variant možného postupu, měl by zvolit variantu, která povede k hospodárnějšímu, účelnějšímu a efektivnějšímu vynaložení veřejných prostředků.
11. Pokud tedy žalobci ZZVZ umožňoval zvolit postup, jehož využitím mohl docílit uzavření smlouvy na částku výrazně nižší, než kolik činila částka ve smlouvě s vybraným dodavatelem, měl takový postup zvolit. Nejednalo se pouze o teoretickou možnost, kdy vyloučený dodavatel Metrostav v průběhu zadávacího řízení aktivně reagoval na výzvy zadavatele a neexistují důvody, pro které by bylo možné se domnívat, že o veřejnou zakázku ztratil zájem v samotném závěru celého procesu a opakování výzvy by bylo neúčelné. Uvedené platí tím spíše, když následně Metrostav v námitkách proti svému vyloučení veškeré požadované doklady doložil. K tomu žalovaný poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 A 9/2021-54, v obdobné věci a citoval z něj.
12. Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
13. Žalobce v replice ze dne 2. 5. 2024 zdůraznil, že nevykládá rozhodnutí ÚOHS, nýbrž z něj pouze cituje, zejména bod 110 rozhodnutí ÚOHS: „...je zadavatel povinen jej vyloučit, v opačném případě by totiž zadavatel postupoval v rozporu se zákonem.“). Dle žalobce ÚOHS jasně a nesporně vyložil § 122 odst. 6 ZZVZ pro případ nepředložení originálů dokladů ve vztahu k ostatním ustanovením ZZVZ.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

14. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 s. ř. s. Soud o věci rozhodl bez nařízení ústního jednání postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali.
15. Podklady a listiny, z nichž městský soud vycházel, a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spise, jímž se dokazování zásadně neprovádí; přičemž žádná ve správním spise založená listina nebyla sporována z hlediska její věrohodnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
16. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

17. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
18. Podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).
19. Podle ustanovení § 6 odst. 1, 2, 4 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění od 16. 7. 2023 (dále jen „ZZVZ“) zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. (2) Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace. (4) Zadavatel je při postupu podle tohoto zákona, a to při vytváření zadávacích podmínek, hodnocení nabídek a výběru dodavatele, povinen za předpokladu, že to bude vzhledem k povaze a smyslu zakázky vhodné, dodržovat zásady sociálně odpovědného zadávání, environmentálně odpovědného zadávání a inovací ve smyslu tohoto zákona. Svůj postup je zadavatel povinen řádně odůvodnit.
20. Podle ustanovení § 122 odst. 3 ZZVZ zadavatel odesle dodavateli vybranému podle odstavce 1 nebo 2 výzvu k předložení a) dokladů o jeho kvalifikaci, které zadavatel požadoval a nemá je k dispozici, a to včetně dokladů podle § 83 odst. 1; pokud zadavatel nepostupuje podle odstavce 4 písm. b), musí doklady o základní způsobilosti prokazovat splnění požadovaného kritéria způsobilosti v době podle § 86 odst. 3, b) dokladů nebo vzorků, jejichž předložení je podmínkou uzavření smlouvy, pokud zadavatel postupoval podle § 104 a nemá je k dispozici, c) dokladů podle § 85 odst. 1, pokud je zadavatel požadoval a nemá je k dispozici.
21. Podle ustanovení § 122 odst. 7 a 8 písm. b) ZZVZ (7) v případě výzvy podle odstavce 3 nebo 6 se postupuje podle § 46 odst. 1 obdobně, (8) zadavatel vyloučí vybraného dodavatele který nepředložil údaje, doklady nebo vzorky podle odstavce 3, 4 nebo 6. Soud pro přehlednost poznamenává, že prvostupňový správní orgán rozhodoval podle zákona o zadávání veřejných zakázek ve znění účinném k 15. 7. 2023, dle kterého ustanovení § 122 odst. 7 a 8 ZZVZ ve znění od 16. 7. 2023 bylo obsahově stejné, ale jednalo se o jiné číslování odstavců, tj. o ustanovení § 122 odst. 6 a odst. 7 písm. b) ZZVZ. Soud bude dále vycházet ze ZZVZ ve znění od 16. 7. 2023, neboť žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 23. 1. 2024, tj. za účinnosti ZZVZ ve znění účinném od 16. 7. 2023.
22. Podle ustanovení § 46 odst. 1 ZZVZ zadavatel může pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení požadovat, aby účastník zadávacího řízení v přiměřené lhůtě objasnil předložené údaje, doklady, vzorky nebo modely nebo doplnil další nebo chybějící údaje, doklady, vzorky nebo modely. Zadavatel může tuto žádost učinit opakovaně a může rovněž stanovenou lhůtu prodloužit nebo prominout její zmeškání.
23. Podle § 2 písm. m), n), o) zákona o finanční kontrole se pro účely tohoto zákona rozumí m) hospodárností takové použití veřejných prostředků k zajištění stanovených úkolů s co nejnižším vynaložením těchto prostředků, a to při dodržení odpovídající kvality plněných úkolů, n) efektivností takové použití veřejných prostředků, kterým se dosáhne nejvýše možného rozsahu, kvality a přínosu plněných úkolů ve srovnání s objemem prostředků vynaložených na jejich plnění, o) účelností takové použití veřejných prostředků, které zajistí optimální míru dosažení cílů při plnění stanovených úkolů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. Podstatou sporu je posouzení, zda měl žalobce postupovat podle ustanovení § 122 odst. 3 a 7 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ, a zda žalovaný důvodně nevyplatil podle § 14e rozpočtových pravidel žalobci část dotace poskytnuté z IROP na stavbu II/353 Stáj – Zhoř, 1. stavba, či nikoli. Žalobce přitom zastává právní názor, že byl povinen postupovat podle § 122 odst. 8 písm. b) ZZVZ, a musel účastníka Metrostav vyloučit, tento závěr žalobce opírá o rozhodnutí ÚOHS. Soud předesílá, že právně a skutkově obdobnou věcí totožných účastníků se již Městský soud v Praze zabýval, kdy 9. senát zdejšího soudu posuzoval nevyplacení dotace ve vztahu ke stavbě 2. veřejné zakázky „II/353 Stáj – Zhoř, 2. stavba“. Rozsudkem ze dne 19. 12. 2024, č. j. 9 A 26/2024-15, zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. S právním posouzením devátého senátu se pátý senát ztotožňuje a bude z něj i v nyní posuzované věci vycházet.
25. Z nesporně tvrzeného a soudem ze správního spisu ověřeného skutkového stavu je pro posouzení důvodnosti žalobních námitek zřejmé, že žalobce jako příjemce dotace v rámci IROP (zadavatel) v zadávacím řízení o veřejné zakázce na zhotovení díla stavba II/353 Stáj – Zhoř v zadávací dokumentaci ve vztahu ke stavbě 1 stanovil, že bude na základě zadávacího řízení s jedním vybraným dodavatelem uzavřena smlouva o dílo na tuto stavbu. V zadávací dokumentaci dále uvedl, že ekonomická výhodnost nabídek bude hodnocena podle jediného kritéria, a to nejnižší nabídkové ceny v Kč bez DPH. Z celkem sedmi nabídek byla cenově nejvýhodnější nabídka Metrostav s celkovou nabídkovou cenou 116 666 666 Kč bez DPH (za obě stavby), přičemž ve vztahu ke stavbě 1 činila dílčí nabídková cena 95 002 253,21 Kč bez DPH. Druhým v pořadí byl účastník EC Stáj – Zhoř s celkovou nabídkovou cenou 132 999 397,63 Kč bez DPH (za obě stavby), ve vztahu ke stavbě 1 činila dílčí nabídková cena 106 584 048,52 Kč bez DPH. Žalobce jako zadavatel rozhodl o výběru Metrostavu pro plnění dané veřejné zakázky (usnesení ze dne 4. 5. 2021, číslo 15/2021), což účastníkům zadávacího řízení oznámil (oznámením o výběru dodavatele ze dne 4. 5. 2021) s tím, že se u Metrostavu jedná o ekonomicky nejvýhodnější nabídku splňující podmínky pro účast. Dne 4. 5. 2021 zaslal žalobce Metrostavu dle § 122 odst. 3 ZZVZ výzvu k předložení originálu nebo ověření kopií dokladů o kvalifikaci (dále jen „výzva“) se lhůtou 5 pracovních dnů ode dne doručení (poslední den lhůty dne 11. 5. 2021). Jelikož Metrostav výzvě v této lhůtě nevyhověl, rozhodl žalobce dle § 122 odst. 7 ZZVZ o jeho vyloučení (rozhodnutím ze dne 17. 5. 2022) s odkazem na nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě, tedy že nebyly předloženy doklady či žádost o prodloužení nebo prominutí zmeškání lhůty. Následný den po doručení rozhodnutí o vyloučení (do datové schránky Metrostavu dne 17. 5. 2021) vyloučený dodavatel Metrostav uplatnil námitky proti rozhodnutí o vyloučení (dne 18. 5. 2021) a výzvou požadované doklady připojil. Žalobce však jeho námitky odmítl (rozhodnutím ze dne 28. 5. 2021), rozhodl o výběru pro plnění veřejné zakázky druhého v pořadí – účastníka EC Stáj – Zhoř (usnesením ze dne 21. 9. 2021, číslo 27/2021) a následně s ním (dne 12. 10. 2021) uzavřel smlouvu za sjednanou cenu ve výši 106 584 048,52 Kč bez DPH.
26. K tomu soud připomíná, že žalobce jako příjemce dotace žádal o vyplacení dotace na realizaci dané veřejné zakázky z veřejných prostředků a byl tedy povinen v průběhu zadávacího řízení dodržovat nejen ustanovení ZZVZ za účelem zajištění hospodářské soutěže mezi účastníky zadávacího řízení a řádného zacházení s veřejnými prostředky (§ 6 ZZVZ), ale byl také zavázán dodržovat podmínky poskytnuté dotace, tedy i čl. 5.1 Obecných pravidel (OPŽP), které požadují dodržování zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků (zásady 3 E), jak je definováno ustanovením § 2 písm. m), n), o) zákona o finanční kontrole. Za daného skutkového stavu, kdy Metrostav dne 18. 5. 2021, tj. v rádech dnů (7 dnů od posledního dne lhůty stanovené výzvou) při uplatnění námitek proti Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí o vyloučení výzvou požadované doklady předložil. Přesto žalobce nepostupoval podle § 122 odst. 7 ZZVZ ve spojení s § 46 odst. 1 téhož zákona, které mu pro účely zajištění řádného průběhu zadávacího řízení umožňují činit výzvu k objasnění předložených údajů dokladů, vzorků nebo modelů nebo doplnění dalších nebo chybějících údajů dokladů, vzorků nebo modelů výzvu dokonce opakovaně, a může takovou lhůtu i prodloužit nebo prominout její zmeškání.

27. V této souvislosti soud přisvědčuje žalobci, že takový postup mu ustanovení § 122 odst. 7 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ zákona výslovně neukládá, nýbrž pouze umožňuje. S ohledem na konkrétní skutkový stav, kdy Metrostav obratem (následující den) po doručení rozhodnutí o vyloučení v rámci námitek proti rozhodnutí o vyloučení výzvou požadované doklady žalobci zaslal (čímž podmínky výzvy splnil), bylo na žalobci, aby veden svou povinností dle čl. 5.1. bodu 1 Obecných pravidel ve spojení s § 2 zákona o finanční kontrole, který definuje zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti, jež musí příjemce při nakládání s veřejnými prostředky dodržovat, rozhodnutí o vyloučení Metrostav zrušil, neboť následně vybraný dodavatel - účastník EC Stáj - Zhoř nabídl nabídkovou cenu ke stavbě 1 až o 11 581 795,31 Kč bez DPH vyšší oproti nabídce Metrostav.
28. Postup žalobce v dané věci tak soud ve shodě se správními orgány obou stupňů shledává jako rozporný se zásadami hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených veřejných prostředků dle čl. 5.1 bodu 1 OPŽP. Závěr správních orgánů obou stupňů o tom, že je třeba postupovat podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel a v tomto rozsahu část dotace nevyplatit, soud proto považuje za souladný se zákonem.
29. Soud přitom neopomněl mít na paměti zásadu rovného zacházení dle § 6 ZZVZ, pro kterou není možné zvýhodnit účastníka zadávacího řízení jen proto, že jeho nabídková cena je nejnižší, resp. že zásady 3E nelze stavět nad zásady vyplývající ze ZZVZ, jak vyslovil Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 19. 10. 2021 č. j. 31 Af 53/2020-84 (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 203, č. j. 3 A 9/2021-54 ve spojení s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 56/2023-43). V nyní projednávané věci ale nelze nevidět podstatné konkrétní skutkové okolnosti, které měl žalobce zohlednit, aniž by se tím podle stanoviska soudu porušení této zásady dopustil. Jednalo se totiž o dodavatele, který splňoval podmínky veřejné zakázky a byl proto vybrán (rozhodnutí o výběru ze dne 4. 5. 2021), a na výzvu, byť s prodlením v rádech dnů po uplynutí lhůty, reagoval a výzvou požadované doklady doložil. Nadto žalobce vybral v pořadí druhého účastníka EC Stáj - Zhoř až dne 21. 9. 2021, tedy v rádech měsíců od doby, kdy výzvou požadované doklady od Metrostavu obdržel. Postup žalobce tak nelze vyhodnotit jako souladný se zásadami 3E ani s ohledem na případně uvažovanou časovou úsporu, která by teoreticky mohla vzniknout upuštěním od opakované výzvy či prominutím lhůty, fakticky ovšem žádná časová úspora postupem žalobce nevznikla.
30. Pokud žalobce v žalobě opakovaně poukazoval na rozhodnutí ÚOHS, který v jeho postupu neshledal rozpor s pravidly stanovenými ZZVZ, pak soud ve shodě se žalovaným akcentuje, že ÚOHS přísluší pravomoc přezkoumávat postup zadavatele v zadávacím řízení toliko z pohledu dodržení zákonných ustanovení ZZVZ, nikoli dodržení pravidel pro poskytnutí dotace, jejichž přezkum přísluší právě ŘO IROP v postavení poskytovatele. Žalovaný v této souvislosti důvodně odkázal na rozhodnutí ÚOHS ze dne 11. 4. 2016, č. j. ÚOHS-R218/2015/VZ-14888/2016/321/Oh. Závěr ÚOHS o dodržení zákonných pravidel ZZVZ v postupu žalobce jako zadavatele tedy ničeho nespovídá o otázce (ne)porušení Obecných pravidel (OPŽP) a zásad 3E, resp. § 2 písm. m), n), o) zákona o finanční kontrole. Žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

v této souvislosti rovněž opodstatněně poukázal na rozsudek devátého senátu zdejšího soudu ze dne 22. 6. 2022, č. j. 9 A 4/2020-99, v němž devátý senát konstatoval, že: „*poskytnutí dotace z veřejného rozpočtu je de facto dobrou vůlí veřejného poskytovatele, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Příjemce dotace je proto povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale také podmínky stanovené ve smlouvě či v rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9 Afs 113/2007–63). Z výše uvedeného vyplývá, že formální vypsání a vedení zadávacího řízení jako dodržení ZZVZ a cesta k co nejhospodárnějšímu nakládání s dotačními prostředky nepostačuje v případě, kdy materiálně nastanou okolnosti, které nezaručují, aby při výběru dodavatele v tomto zadávacím řízení došlo k hospodárnému, efektivnímu a účelnému využití veřejných prostředků.*“. Soud, jak již uvedeno shora, sdílí i tento právní závěr devátého senátu, jelikož jej má za plně souladným s principem odpovědného nakládání s rozpočtovými prostředky.

31. Soud nikterak neschvaluje jednání Metrostavu, který včas na žalobcem zaslano výzvu nereagoval. Nicméně zákon o zadávání veřejných zakázek žalobci jako zadavateli (příjemci dotace) umožňoval nepostupovat podle ustanovení § 122 odst. 8 písm. b) ZZVZ, ale s ohledem na zjištěný skutkový stav využít ustanovení § 122 odst. 7 ve spojení s § 46 odst. 1 téhož zákona, a zohlednit skutečnost, že Metrostav, jako možný (resp. vhodný) dodavatel s významně nižší nabídkovou cenou (v řádech desítky milionů korun), obratem poté, kdy byl vyloučen z řízení o veřejné zakázce (následující den po doručení rozhodnutí o vyloučení), výzvou požadované doklady předložil a podmínky požadované výzvou tak splnil. Co se týče citace žalobce z rozhodnutí ÚOHS: „...*v případě, kdy účastník zadávacího řízení nesplní podmínku stanovenou v § 122 odst. 3 písm. a) zákona, je zadavatel povinen je vyloučit, v opačném případě by totiž zadavatel postupoval v rozporu se zákonem*“, konstatuje soud následující. Soud se v nyní posuzované věci neztotožňuje se závěrem ÚOHS, že pokud by žalobce jako zadavatel účastníka (dodavatele Metrostav) nevyloučil, tak by postupoval v rozporu se ZZVZ. Jak již uvedeno shora, žalobce měl na výběr, buď postupovat dle § 122 odst. 7 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ, tedy mohl učinit opakovanou výzvu, lhůtu prodloužit či prominout její zmeškání, nebo mohl postupovat dle § 122 odst. 8 ZZVZ a účastníka Metrostav vyloučit. Není tedy pravdou, že by žalobce v případě postupu dle § 122 odst. 7 ZZVZ postupoval v rozporu se zákonem. Zákon postup dle § 46 odst. 1 výslovně připouští, jinak by také bylo ustanovení § 122 odst. 7 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ nadbytečné.
32. Soud shrnuje, že při vědomí existence (i) jiných než zákonem o veřejných zakázkách stanovených povinností, vyplývajících pro žalobce z Obecných pravidel a zásad 3E, resp. z § 2 písm. m), n), o) zákona o finanční kontrole, měl žalobce s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti zákonem předvídaného postupu (tj. postupu dle § 122 odst. 7 ve spojení s § 46 odst. 1 ZZVZ) využít a nikoli formalisticky trvat na rozhodnutí o vyloučení Metrostav, a vybrat dodavatele, jehož nabídka byla v řádu desítky milionů vyšší. V podrobnostech soud pro stručnost odkazuje na precizní odůvodnění žalovaného na stranách 7 až 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Soud rovněž odkazuje na závěry Městského soudu v Praze v rozsudku ze dne 17. 3. 2023, č. j. 3 A 9/2021-54, ve kterém se třetí senát zabýval skutkově podobným dotačním případem, kdy poskytovatel dotace neproplatil část výdajů pro porušení pravidel 3E, kterého se příjemce dotace dopustil tím, že nevyužil výzvy dle § 46 odst. 1 ZZVZ, ačkoli ÚOHS při přezkumu stejné veřejné zakázky neshledal porušení ZZVZ. Soud odkazuje zejména na body 32. až 36. předmětného rozsudku, v nichž je uvedeno následující: „*Soud souhlasí s žalobkyní, že výzva k objasnění či doplnění nabídky ve smyslu § 46 odst. 1 ZZVZ je z pohledu zadavatele veřejné zakázky možností,* Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nikoliv povinností, a je si též vědom ustálené judikatury, která tento závěr potvrzuje. S tímto odůvodněním také ÚOHS svým rozhodnutím č. j. ÚOHSS0254/2019/VZ23438/2019/521/ŠŠu ze dne 23. 8. 2019 zamítl návrh společnosti minimalistic s.r.o. na zahájení správního řízení o přezkum úkonů zadavatele veřejné zakázky, neboť účastník zadávacího řízení minimalistic s.r.o. nepředložil ve stanovené lhůtě (16. 4. 2019) vzorky výrobků určených k dodání. Jakkoli usiloval o jejich dodání v náhradním termínu (18. 4. 2019, tedy nikoliv stanovené dva dny před uplynutím lhůty pro podání nabídek, ale v pracovním dnu předcházejícím konci lhůty pro podání nabídek), žalobkyně nebyla povinna poskytnout při převzetí opožděně dodaných vzorků součinnost. Odpovědnost za podanou nabídku a za prokázání splnění podmínek účasti v zadávacím řízení, a to ve lhůtách stanovených zadavatelem, nikoliv dodavatelem, spočívá na účastníku řízení. V nyní projednávané věci však hraje roli ještě další faktor, a sice že žalobkyně žádala o vyplacení dotace na realizaci předmětné zakázky. Žalobkyně tedy byla povinna v průběhu zadávacího řízení dodržovat nejen ustanovení ZZVZ, za účelem zajištění hospodářské soutěže mezi účastníky zadávacího řízení a řádného zacházení s veřejnými prostředky, ale pro účely získání dotace se rovněž zavázala dodržovat podmínky jejího poskytnutí, zejm. Obecná pravidla pro žadatele a příjemce. Tato pravidla v čl. 5.1. bodu 1 požadují dodržování zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynaložených prostředků, jak je definuje zákon o finanční kontrole...Postup, kdy žalobkyně nevyzvala k doplnění nabídky společnost minimalistic s.r.o., účastníka nabízejícího cenu o 1.830.139 Kč nižší, než byla nabídka vybraného dodavatele, dokonce jeho aktivitu směřující k dodání vzorků po stanovené lhůtě (avšak stále před koncem lhůty pro podání nabídky) výslovně odmítla a ze zadávacího řízení ho rovnou vyloučila, se jeví jako postup do značné míry formalistický a neodpovídající péči řádného hospodáře. Podle ust. § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. Na základě tohoto ustanovení rozpočtových pravidel ŘO IROP správně identifikoval rozdíl mezi cenou vybrané nabídky a nabídkou cenou společnosti minimalistic s.r.o. jako výdaje, které byly vynaloženy nevhodně, a tedy byly z hlediska vyplacení dotace výdaji nezpůsobilými.“ (pozn. potvrzení provedeno soudem), přičemž tento rozsudek byl potvrzen rozsudkem NSS ze dne 19. 4. 2024, č. j. 5 Afs 56/2023-43. S výše uvedenými závěry se soud ztotožňuje, námitky žalobce ohledně toho, že musel účastníka Metrostav vyloučit, jinak by postupoval v rozporu se ZZVZ, tedy soud shledává zcela nedůvodnými.

V. Závěr a náklady řízení

33. Lze tak uzavřít, že žaloba je nedůvodná, jelikož napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly. Proto bylo rozhodnuto tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal dle § 60 odst. 7 s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. září 2025

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.